

عنوان مقاله:

رابطه ی استرس شغلی با کیفیت زندگی و سازگاری زناشویی در بین پزشکان زن شهرستان آمل

محل انتشار:

فصلنامه زن و جامعه، دوره 9، شماره 35 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی اصغر عباسی اسفجیر - دانشیار گروه علوم اجتماعی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران.

سیده سمیه موسوی امیری - کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آیت الله آملی، آمل، ایران.

خلاصه مقاله:

استرس شغلی به صورت عدم هماهنگی بین نیازهای شغلی و توانایی ها، قابلیت ها و خواسته های فرد تعریف می شود. تنش شغلی دارای عوارض و پیامدهای مختلف جسمی، روانی و رفتاری است. استرس شغلی پزشکان به عنوان اعضای مهم نظام بهداشتی درمانی می تواند نه تنها بر کیفیت مراقبت از دیگران، بلکه بر کیفیت زندگی و سازگاری زناشویی خودشان نیز تاثیرگذار باشد. علاوه بر آن، زنان یکی از اقشار آسیب پذیر جامعه محسوب می شوند. لذا این پژوهش به منظور بررسی رابطه ی بین استرس شغلی با کیفیت زندگی و سازگاری زناشویی پزشکان زن در شهرستان آمل در سال ۱۳۹۴ انجام گرفته است. این پژوهش از نوع مطالعات توصیفی- همبستگی است. جامعه آماری در این مطالعه شامل کلیه ی پزشکان زن شاغل در بیمارستان ها و مطب های شخصی، شهرستان آمل (۱۵۸ نفر) می باشند که برحسب جدول کرجسی و مورگان، ۱۰۰ نفر از آنان به عنوان نمونه انتخاب شده اند. ابزارهای مورد استفاده برای گردآوری داده ها شامل پرسشنامه های (سازگاری زناشویی گراهام اسپنیر)، (استرس شغلی سازمان بین المللی ایمنی و سلامت کار) و (کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی) بود. به منظور بررسی روایی و پایایی این پرسش نامه از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شد که ضریب پایایی برای پرسش نامه ی مقیاس کیفیت زندگی برابر ۰/۹۵ و پرسش نامه ی سازگاری زناشویی برابر ۰/۹۵ و پرسش نامه ی استرس شغلی سازمان بین المللی ایمنی و سلامت کار برابر ۰/۸۹ بود. به منظور بررسی رابطه ی استرس شغلی با کیفیت زندگی و سازگاری زناشویی از آزمون های ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل کانونی استفاده شد. طبق یافته های پژوهش، بیشترین پاسخگویان پزشکان عمومی بوده اند و بالای ۲۰ سال سابقه ی کاری داشته اند. بین استرس شغلی و کیفیت زندگی پزشکان زن، رابطه ی منفی و معنی داری وجود دارد. بین استرس شغلی و سازگاری زناشویی پزشکان زن رابطه ی منفی وجود دارد. بین کیفیت زندگی و سازگاری زناشویی پزشکان زن رابطه ی معنادار وجود دارد. مقدار ویژه ۰/۷۷۴. و با وجود مقدار همبستگی کانونی ۰/۸۸. درباره ی متغیر کیفیت زندگی می توان نتیجه گرفت که متغیر پیش بین استرس شغلی در کانون پیش بینی کیفیت زندگی قوی تر و دقیق تر عمل کرده است. با توجه به رابطه ی منفی و معنی دار بین استرس شغلی و کیفیت زندگی پزشکان زن، بنابراین پزشکان زن می توانند با برنامه ریزی صحیح و تنظیم ساعت های کاری از میزان استرس در شغل خود بکاهند و در زندگی زناشویی سازگاری بهتری با همسر خود داشته باشند و در نتیجه سطح کیفیت زندگی خود را بالا ببرند.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، سازگاری زناشویی، استرس شغلی، پزشکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1904742>

